

Győri Törvényszék

Az ügy száma: 4.K.700.091/2024/23.

Felperes: Bakony Bio Zrt.

2870 Kisbér, 0122/11. hrsz.

Felperesi jogi képviselő: dr. Szánthó Zoltán ügyvéd

1066 Budapest, Dessewffy u. 37. VI. 3.

Alperes: Komárom-Esztergom Vármegyei Kormányhivatal

2800 Tatabánya, Bárdos László u. 2.

Alperesi jogi képviselő: dr. Király András kamarai jogtanácsos

Alperesi érdekelt: Kisbéri Közös Önkormányzat Jegyzője

2870 Kisbér, Széchenyi u.1.

Alperesi érdekelt jogi képviselője: dr. Varga József ügyvéd

2800 Tatabánya, Előd vezér u. 22. fszt.3.

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata ügyében

Í T É L E T

A bíróság az alperes KE/4/553-2/2023. számú II. fokú határozatát az I. fokú ÖHI-540-11/2023. számú I. fokú határozatára is kiterjedően megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

A bíróság megállapítja, hogy 65.757, - (Hatvanötezer-hétszázötvenhét) Ft feljegyzett eljárási illeték az alperes és az alperesi érdekelt illetékmentessége folytán az Állam terhén marad.

Kötelezi a bíróság egyetemlegesen alperest és alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessenek meg felperesi képviselőnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat, 63.500,- (Hatvanháromezeröttszáz) Ft felülvizsgálati perköltséget és 1.172.210, - (Egymillióegyszázhetvenkettőezer-kettőszáztíz) Ft szakértői költséget.

Az ítélet jogerős, ellene további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A döntés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság az alperes ÖHI-540-11/2023. számú I. fokú, az ezt helybenhagyó KE/4/553-2/2023. számú II. fokú határozatában, a felperes kereseti kérelmében, az alperes védíratában, a megelőző és a peres eljárásban keletkezett iratokban foglaltak, valamint a perben tett felperesei, alperesi és alperesi érdekelti nyilatkozatok, valamint a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény, továbbá a Kúria Kfv.V.35.119/2024/7. számú végzése alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] A felperes törvényes képviselője 2023. január 31. napján nyilatkozatot terjesztett elő a Kisbéri Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzőnél (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság), amiben adatot szolgáltatott arról, hogy a felperes kisbéri fióktelepén nincs olyan építmény, ami a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) hatálya alá tartozik, ezért kérte az építményadó fizetési kötelezettség megszüntetését. Hivatkozott a Htv. 11. § (1) bekezdésére és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2. § 8., 10. és 18. pontjára. Kifejtette, hogy csak az az építmény adóköteles az önkormányzat illetékességi területén, amely lakás, vagy nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész. A Htv. értelmező rendelkezései között nem szerepel az építmény meghatározása, tehát nem kell az épület után építményadót fizetni. Előadta továbbá, hogy az energiaellátási sajátos technológiájú építmény épületnek nem minősülő sajátos építményfajta. A felperes Kisbér 0122/10 hrsz. fióktelepén található biogázüzem építményei nem az Étv. 2. § 10. pontjában meghatározott épületként épültek, hanem sajátos műtárgynak minősülő építményként, egyik építmény sem minősül lakás vagy nem lakás céljára szolgáló épületnek, épületrésznek, ezért nem lehetnek építményadó tárgyai.
- [3] A felperes kisbéri fióktelepén az elsőfokú adóhatóság 2023. február 23. napján helyszíni ellenőrzést végzett, az építményekről fényképek készültek. Az ellenőrzésről készült jegyzőkönyv helyrajzi alszámonként (0122/10/A-0122/10/L) tartalmazza az építmények funkcióját (0122/10/A hrsz. végtermék tároló, 0122/10/B hrsz. utófermentor, 0122/10/C hrsz. előtároló, 0122/10/D hrsz. fermentor, 0122/10/F hrsz. vízközpont (puffertartály külön), 0122/10/G hrsz. szilárd beadagoló, 0122/10/H hrsz. hőközpont, 0122/10/J hrsz. gépház, motor, 0122/10/K hrsz. transzformátor állomás, 0122/10/L hrsz. silótároló). A helyszíni szemle alapján az alperes megállapította, hogy az épületek – a hőközpont és a kút kivételével – a biogázüzem technológia részét képezik, amivel villamosenergiát állítanak elő.
- [4] Az elsőfokú adóhatóság a 2023. március 27-én meghozott ÖHI/540-11/2023. számú határozatával a felperes által megjelölt építmények közül a 0122/10/B, 0122/10/D, 0122/10/F, 0122/10/G, 0122/10/H, 0122/10/J, 0122/10/K helyrajzi számú építmények építményadó tárgyára vonatkozó adatbejelentési kérelmet elutasította. A 0122/10/A, 0122/10/C, 0122/10/L hrsz.-ú ingatlanrészek építményadó-fizetési kötelezettségét 2018. január 1. napjával megszüntette, egyúttal a felperes építményadó számláján 9.445.500 forintot törölt.
- [5] Indokolásában az elsőfokú adóhatóság kifejtette, hogy a Kisbér 0122/10/A (végtermék tároló), 0122/10/C (előtároló) és 0122/10/L (trágyatároló) hrsz. ingatlanok esetén megállapította, hogy azok nem minősülnek az Étv. szerinti építménynek, a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított, elválasztott teret nem alkotnak, hasznos alapterületük nincs. Ellenben a fennmaradó ingatlanok után az építményadó kötelezettséget azért tartotta fenn, mivel – álláspontja szerit – azok mind a Htv. 52. § 5. pontja, mind az Étv. 2. § 8. pontja alapján építménynek minősülnek. Mindezt a helyszíni

szemlén tapasztaltakra, az adózó képviselője által ugyanott elmondottakra, a Htv. és az Étv. idézett rendelkezéseire alapította.

- [6] A fenti határozatot az elsőfokú adóhatóság a 2023. április 20-án kelt ÖHI/540-12/2023. számú határozatával kijavította, mivel észlelte, hogy a határozat rendelkező részében a törölt adóösszegre vonatkozó számmal kiírt összeg eltér a betűvel kiírt összegtől.
- [7] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2023. május 16. napján kelt KE/4/553-2/2023. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [8] Az alperes döntése ellen a felperes keresetet terjesztett elő. Kérte, hogy a bíróság változtassa meg az alperesi döntést, a Kisbér 0122/10/B (utófermentor) hrsz.-ú, 0122/10/D (fermentor) hrsz.-ú, 0122/10/G (szilárd beadagoló) hrsz.-ú, 0122/10/J (gépház, motor megnevezésű) hrsz.-ú ingatlanokra az építményadó tárgyára vonatkozó adatbejelentése alapján az építményadó fizetési kötelezettséget 2018. január 1. napjától szüntesse meg és az ingatlanokra vonatkozóan 2018. január 1. napjától kezdődően a nyilvántartott adót törölje. Másodlagosan az alperes határozatának az I. fokú javított határozatra is kiterjedő megsemmisítését és a közigazgatási hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [9] Az alperes és az alperesi érdekelt kérték a felperes keresetének elutasítását.
- [10] A bíróság ítéletével a felperes keresetét a 4.K.700.880/2023/19. számú ítéletében elutasította. Megállapította, hogy az alperes a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, ezért a felperes által sérelmezett körben az alperes jogsértése a közigazgatási tevékenység vonatkozásában nem állapítható meg.
- [11] A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.119/2024/7. sorszámú végzésével az I. fokú ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [12] A Kúria meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy az ítéletben állapítsa meg az irányadó tényállást és határozzon a felperes bizonyítási indítványáról. Amennyiben szakértői bizonyításra kerül sor, ennek alapján kell állást foglalni arról, hogy az adóhatóság jogerős határozata megfelel-e az alkalmazandó jogszabályoknak, a vitatott helyrajzi számon lévő építmények adótárgynak minősülnek-e, megfelelnek-e kialakításuknál fogva az építmény, ezen belül műtárgy és ezen belül a speciális műtárgy, a sajátos építményfajta feltételeinek, az adótárggyá minősítés szempontjából a keresetben állított kialakítás (ponyvával való lefedés; a műtárgy nyitott volta; ajtó hiánya a transzformátorállomás-gépház esetében) miként ítéltető meg.

A kereseti kérelem

- [13] A megismételt eljárásban a felperes mind a kereseti kérelmét, mind a korábbi, szakértői bizonyításra vonatkozó indítványát fenntartotta.
- [14] A felperes jogsértésként a 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 62. § (1), (2) és (4) bekezdését, majd utóbb módosítva az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.) 58. §-át

jelölte meg a tényállástisztázási kötelezettség megsértése körében. Anyagi jogsérelemként a Htv. 11. § 1. és 2., 52. § 5. és 6. pontjai, valamint az Étv. 2. § 8., 10., 15., 18. pontjai megsértésére hivatkozott.

A védirat

- [15] Az alperes és a hozzá csatlakozó alperesi érdekelt változatlanul a felperes keresetének az elutasítását kérték. Alperes szerint az adótárggyá minősítés vonatkozásában a hatályos jogszabályi rendelkezéseket és az eljárására vonatkozó jogszabályi előírásokat maradéktalanul megtartotta.

A bíróság döntése és a döntés jogi indokai

- [16] A bíróság megállapította, hogy a felperes keresete alapos az alábbiak szerint:
- [17] A bíróság a döntésének a meghozatala során a tárgyban irányadó jogszabályok között az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.), a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.), az 1997. évi CLXXVIII. törvény (Étv.), valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. I. törvény (Kp.) és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) irányadó rendelkezéseit vette figyelembe.
- [18] A 2017. évi I. törvény (Kp.) 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben hatékony jogvédelmet biztosítson.

A 2. § (4) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el.

A Kp. 85. § (1) és (2) bekezdései képezik a bíróság döntési jogkörének korlátait, eszerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja, mégpedig a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján.

- [19] A bíróság eleget téve a kúriai iránymutatásnak és a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványnak, igazságügyi szakértő kirendeléséről határozott, figyelemmel a Pp. 300. § (1) bekezdésére, miszerint szakértőt kell alkalmazni, ha a jogvita kereteinek a meghatározásához vagy a perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges.
- [20] A bíróság a 10. sorszámú végzésével dr. Eke Zsolt Gyula igazságügyi építésügyi szakértőt rendelte ki. A szakértő feladatává tette a vitatott építmények műszaki paramétereinek megvizsgálását és annak megállapítását, hogy azok megfelelnek-e az építmény, ezen belül a műtárgy és ezen belül a speciális műtárgy, a sajátos építményszerű feltételeinek. A szakértő feladata volt annak vizsgálata is, hogy ezek az építmények műszaki kialakításuknál fogva miként ítéltethők meg a közigazgatási határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok szerint.
- [21] A szakértő a szakértői véleményét 17. sorszám alatt terjesztette elő. A bíróság továbbította a

szakvéleményt mind a felperesnek, mind az alperesnek és az alperesi érdekeltnek annak érdekében, hogy a szakértői véleményre észrevételt tegyenek. A megküldött szakértői véleményt és a kapcsolódó díjjegyzéket a felperes 2025. március 5. napján, míg az alperes és az alperesi érdekelt 2025. március 4. napján átvette (letöltötte). A bíróság egyidejűleg figyelmeztette a feleket, hogy a szakvéleményre 15 napon belül tehetnek észrevételt, kérhetik a szakértő megidőzését a tárgyalásra. A megadott határidőn belül észrevétel egyik féltől sem érkezett. Ezzel szemben a 2025. május 20. napjára kitűzött tárgyalást megelőző 1 nappal, május 19. napján alperes 21. sorszám alatt a szakértői véleményre tett észrevételt nyújtott be, amiben vitatta a szakvélemény egyes megállapításait, kifejtette, hogy a szakértő túlterjeszkedett a kirendelés keretein és rögzítette azt az álláspontját, hogy a Kúria szükségtelenül kötelezte új eljárásra a bíróságot, mivel alapvetően jogkérdés, nem pedig szakkérdés a jogvita tárgya.

A bíróság megállapította, hogy a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja értelmében a Pp. szabályai alkalmazandók a határidőn túl előterjesztett iratokra. A Pp. 149. § (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a határidőn túl előterjesztett iratok hatálytalanok, így az alperes határidőn túl előterjesztett észrevételét nem lehet figyelembe venni, határidőben a szakértői véleményt vitató nyilatkozat nem érkezett.

- [22] A bíróság megvizsgálta a szakértői véleményt, megállapította, hogy a szakértő a bíróság által feltett kérdéseket maradéktalanul megválaszolta, ahogyan a felek által feltett kérdéseket is, amit a bíróság a szakértőkirendelő végzésben ugyancsak a szakértő feladatává tett.
- [23] Először a szakértői vélemény formai követelményeit vizsgálta a bíróság, megállapította, hogy teljes körű volt a szakértői vélemény, eleget tett a kirendelő végzésben foglaltaknak, részletesen indokolt szakvélemény előterjesztésére került sor.
- [24] A szakvélemény formai ellenőrzését követően a szakvélemény tartalmi megállapításai kerültek a bíróság vizsgálatának középpontjába. Ennek során a bíróság megállapította, hogy a szakvélemény nem hiányos, tartalmazza a jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeket, nem homályos, nem ellentétes sem önmagával, sem a perbeli iratokkal, nem fér a helyességéhez kétség, ezért az aggálytalannak tekinthető. Aggálytalan szakvéleményre pedig a bíróság ítéletet alapozhat.
- [25] A szakértő szakértői szemlét is tartott. Megismerte a bíróság által rendelkezésre bocsátott iratokat és dokumentumokat és ennek alapján válaszolta meg a bíróság és a felek által feltett kérdéseket. A 0122/10/B, D, G és J helyrajzszámú építmények tekintetében arra a megállapításra jutott a szakértő, hogy a B jelű utófermentor megfelel az Étv. szerinti építmény, ezen belül a műtárgy, illetve a sajátos építményfajta feltételeinek. A 0122/10/D jelű fermentor két tartályból áll és hozzájuk egy épületszerkezettel kapcsolódik a gépház és egy felügyeleti helység. Ezek mind egy egységet képeznek, műszaki szempontból a szakértő úgy ítélte meg, hogy a két tartály műtárgynak, sajátos építményfajtának minősül, míg a felügyeleti helység és a gépház épületnek. Emiatt építménynek, illetve épületnek tekinthető az ingatlan. A 0122/10/G szilárd beadagoló nem minősül építménynek, mivel a szerkezet roncsolás, állagromlás nélkül is eltávolítható. A J jelű gépház szintén nem helyhez kötött, ezért ez sem minősül építménynek. A szakértő megvizsgálta, hogy a műszaki kialakításuknál fogva ezek a vizsgált építmények milyen jellegűek, miként ítélték meg az adótárggyá minősítés vonatkozásában. A szakértő a B jelű utófermentort építménynek, műtárgynak, sajátos építményfajtának minősítette, a D jelű fermentort, épületnek, míg a G jelű szilárd beadagolót és a J jelű gépházat és motort nem építménynek, szakértői vélemény szerint gépnek minősítette a szakértő. Rögzítette emellett, hogy a B jelű ingatlannál nem a ponyvafedés

szerepét és műszaki megoldását tartotta meghatározónak, hanem azt, hogy nem jellemzően emberi tartózkodás céljára kialakított építmény, a D jelű ingatlannál sem a műszaki kialakítást tekintette döntő jelentőségűnek, hanem azt, hogy van jellemzően emberi tartózkodásra kialakított eleme. A G és J jelű ingatlanok megítélésénél nem a műszaki paramétereket tekintette meghatározónak, hanem azt, hogy nem helyhez kötöttek ezek a részek. A szakértő álláspontja szerint a Htv. az Étv.-ből vezeti le az adóköteles építmény fogalmát, így az adótárgynak minősülés szempontjából azt kell megállapítani, hogy a kérdéses ingatlanok jellemzően emberi tartózkodás céljára szolgáló építmények-e. A B jelű utófermentor jellemzően nem felel meg ennek a kritériumnak, a D jelű építménynek van olyan helysége, ami jellemzően emberi tartózkodás céljára szolgál, a G jelű építmény nem bonthatatlan kötéssel rögzített, míg a J jelű építmény jellemzően nem emberi tartózkodásra szolgál. Ennek összegzéseként a szakértő álláspontja szerint a B jelű utófermentor nem minősül adótárgynak, a D jelű fermentor épület mindenképpen adótárgy, a G jelű szilárd beadagoló és a J jelű gépház és motornem minősülnek adótárgynak.

- [26] Tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény mind formai, mind tartalmi szempontból aggálytalan volt és határidőben egyik fél sem terjesztett elő a szakértői véleménnyel kapcsolatosan sem véleményt, sem olyan indítványt, hogy a bíróság a szakértőt további pontosításra kötelezze vagy a szakértőt a tárgyalásra megidézze, ennél fogva a bíróság a szakértői véleményét az ítélezése alapjául elfogadta.
- [27] A bíróság a döntés meghozatala során a szakértői véleményen túlmenően a Kúria 4/2020. számú közigazgatási jogegységi határozatában foglaltakat is irányadónak tekintette az építményadó tárgyának meghatározása tekintetében.
- [28] Ebben a Kúria felhívta az Alkotmánybíróság 2/2016. (II.8.) AB határozatának 51. pontját, miszerint a jogbiztonság követelményének érvényre juttatása sarkalatos követelmény és eszerint vizsgálendő, hogy az adójog, mint közjogi szabályrendszer esetében mennyiben korlátozódik az adótevékenységi elemek (adótárgy) meghatározása pénzügyi szabályra, illetve mennyiben elfogadhatóak más jogterület (építésügy) rendelkezései.
- [29] Az Alkotmánybíróság a 14/B/2001. AB határozatban kimondta, hogy az Alkotmány nem határozza meg a közteher fogalmát, nem rendelkezik arról, hogy az állam milyen jogcímen vethet ki adót, csak azt a követelményt állítja föl, hogy azok feleljenek meg az alanyi kötelezettség jövedelmi és vagyoni viszonyainak. Így a helyi adótörvényben került sor a helyi adók fajtáinak meghatározására, a helyi adók tárgyainak és alanyainak rögzítésére. A helyi adótörvény önálló rendszerben szabályoz, a 2. §-ában kifejezetten kimondja, hogy az e törvényben meghatározott adótárgyakra terjed ki a törvény hatálya. Ez pedig arra vezet, hogy a helyi adó kapcsán a Htv. rendelkezései alkalmazandók kötelezően és mellettük más jogszabály alkalmazására csak a Htv. kifejezett rendelkezése esetében van mód. Ilyet pedig a Htv. csak az az Art. és az Air. kapcsán mond ki. Egyéb kérdésekben a helyi adótörvény az egyes speciális szabályok között rögzít utalórendelkezéseket, így a Htv. 52. § 5. pontjában az épület fogalmánál kifejezetten utal a Htv. az Étv. építmény fogalmára, következésképpen ez a rendelkezés relevanciával bír az adótárgy megítélése szempontjából. Emellett azonban és ezen túlmenően az Étv., illetve a határozat meghozatalakor még hatályos OTÉK vagy bármely más jogszabály további rendelkezései nem vehetők figyelembe a Htv. kifejezett utalása hiányában.
- [30] Az adómegállapítás jogalapját a Htv. 11. § (1) bekezdése alapján kell vizsgálni figyelemmel a Htv. 52. § 5. pontjában rögzítettek, így a külső környezettől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított elválasztott teret alkot-e és a az állandó vagy

időszakos tartózkodás, illetve használat feltételei biztosítottak-e.

- [31] Az épületrészek e feltételek teljesülése esetén válnak építményadó tárgyává, annak pedig nincs relevanciája, hogy azok önálló ingatlanként szerepelnek az ingatlan-nyilvántartásban.
- [32] Mindezekből következően a bíróság -főként a szakértői vélemény alapján- arra a megállapításra jutott, hogy az alperes az egyes épületrészek minősítését nem kellő gondossággal végezte el és nem vette figyelembe a fenti jogszabályi rendelkezéseket egyenként és összességükben. Így az alperes eljárása és az egyes épületrészek minősítésével kapcsolatos tényállásfeltárási kötelezettsége hiányos volt, ami jogsértést okozott a felperesnek, mert az alperes az épületrészek minősítését nem a határozat meghozatalakor hatályos jogszabályok szerint végezte el és így az a következtetése, hogy minden, a perben vitatott épületrész helyi adó tárgyat képezi, jogsértő.
- [33] A bíróság a felperes által megjelölt anyagi jogsérelmeket egyenként megvizsgálta, figyelembe véve, hogy a Htv. rendelkezései primátust élveznek, ehhez képest az Étv. rendelkezései szubszidiárius előírások.
- [34] A Htv. 11. § (1) bekezdése értelmében adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész (a továbbiakban együtt: építmény).
- [35] Eszerint adóköteles minden olyan építmény, ami épület vagy épületrész. Jelen esetben épületrészeiről nem beszélhetünk, mert a Htv. 52. § 6. pontja értelmében csak azok az építmények minősülnek épületrésznek, amik az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepelnek. Jelen esetben ilyenről nincs szó.
- [36] Az épület fogalmát a Htv. 52. § 5. pontja határozza meg, ami visszautal az Étv. -re. Az Étv. 2. § 8. pontja határozza meg az építmény fogalmát. Eszerint az építmény gyűjtőfogalom, ami kibontható épületre és műtárgyra. A Htv. 52. § 5. pontjában foglalt fogalommeghatározás szerint épület az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti olyan építmény vagy annak azon része, amely a környező külső tértől szerkezeti elemekkel részben vagy egészben mesterségesen kialakított elválasztott teret alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetve használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van.
- [37] A Htv. tehát az építmény fogalmát az Étv. 2. § 8. pontjára utalva határozza meg, ugyanakkor további, az Étv. szerinti fogalmak alkalmazását az adóeljárásban nem teszi lehetővé.
- [38] Az Étv. 2. § 10. és 15. pontjai meghatározzák az épület és a műtárgy fogalmát is. Az épület jellemzően emberi tartózkodás céljára szolgáló építmény, amely szerkezeteivel részben vagy egészben teret, helységet vagy ezek együttesét zárja körül meghatározott rendeltetés vagy rendeltetésével összefüggő tevékenység, avagy rendszeres munkavégzés, illetve tárolás céljából. Műtárgy pedig mindazon építmény, ami nem minősül épületnek és épületfunkciót jellemzően nem tartalmaz.
- [39] A fenti jogszabályok és az aggálytalan szakértői vélemény alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme alapos, az alperes közigazgatási tevékenysége jogsértő volt, ezért a bíróság az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú

határozatra is kiterjedő hatállyal megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot a Kp. 86. § (4) bekezdése alapján új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárásban az alperes köteles ismételtén megvizsgálni a vitatott épületrészek jellegét és ennek alapján elvégezni a minősítést arra vonatkozóan, hogy azok a helyi adókötelezettség alá vonhatók-e, adótárgyak-e. Az alperesnek figyelembe kell vennie a jelen perben keletkezett igazságügyi szakértői véleményt, ami egyenként részletesen vizsgálta és minősítette a vitatott építményeket. Ezt követően kerül az alperes abba a helyzetbe, hogy az egyes építmények vonatkozásában megállapítást tegyen, hogy azok adótárgynak minősülnek-e, és így a helyi adófizetési kötelezettség körébe vonhatók-e.

- [40] A perben az alperes pereszes lett. Ezért a bíróság egyetemlegesen kötelezte alperest és az alperesi érdekeltet a felmerült perköltség megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (2) bekezdése az illeték alapjára a 39-41. §-ban foglaltakat, az illeték mértékére a 42. §-ban foglaltakat rendeli alkalmazni a marasztalási perben, valamint akkor, ha az eljárás tárgya adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyfelügyeleti üggyel, sajtótermékkel és a panaszügyek kivételével médiaszolgáltatással, továbbá elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos. Az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint a polgári peres és nemperes eljárásban az illeték alapja – ha törvény másként nem rendelkezik – az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke, jogorvoslati eljárásban pedig a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. Az Itv. 39. § (2) bekezdése értelmében azon perek és igények esetén, amelyek tekintetében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) a per tárgyának az értékét meghatározza, az illeték számításának alapja az ott meghatározott érték.
- [41] A bíróság megállapította, hogy az alperes és az alperesi érdekelt az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján nem kötelezhető a feljegyzett eljárási illeték megfizetésére tekintettel arra, hogy mind az alperes, mind az alperesi érdekelt személyes illetékmentességben részesül, így az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett eljárási illeték az Állam terhén marad.
- [42] A bíróság megállapította, hogy az alperes és az alperesi érdekelt egyetemlegesen kötelesek megfizetni a pernyertes fél által felszámított perköltséget, figyelemmel a Kp. 35. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Pp. 83. §-ában és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló a perindításkor még hatályos 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltak szerint. E körben a bíróság a felperesi képviselő számára 200.000,- Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat állapított meg, figyelembe vette a Kúria által megállapított 63.500,- Ft felülvizsgálati perköltséget, továbbá azt, hogy a felperes előlegezte a szakértői költségeket, ami 1.172.210,- Ft volt.
- [43] Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Kp. 99. § (1) bekezdése kizárja.

Győr, 2025. május 20.

dr. Vörös-Vilimszky Anna s.k.
bíró

